

[Justitsministeren.]

brug for, sådan at straffelovrådets betænkning kan komme på det bedst mulige grundlag.

Til hr. Valbak vil jeg sige, at der må vist foreligge en misforståelse. Har hr. Valbak hørt rigtig efter, hvad jeg sagde? Jeg gav faktisk tilslutning. Jeg kan da godt gå et skridt videre og sige tak for forslaget, hvis hr. Valbak er ude efter det. Jeg synes, det er udmærket, at det kommer til debat nu, for den udvalgsbehandling, som nu kan finde sted, i det omfang folketinget kan afse tid til det, må vi jo kunne spare til efteråret, når det forslag, som justitsministeriet vil komme med, skal til behandling.

Jeg er enig i forslagets hovedlinjer, jeg rønder ikke fra et eneste ord af det, jeg har sagt, hverken i socialdemokratiets retsreformudvalgs debatoplæg eller i de radioudsendelser, der har været. Men jeg står her og undrer mig over, at der er nogle, der meget gerne vil være med til og støtter enhver henvendelse til den højeste sagkundskab, man nu engang på de forskellige områder råder over, og gerne bevilger penge til det, som det også er sket her, formentlig — det har jeg nu ikke undersøgt, men jeg tror det — med alle partiers stemmer, også de radikales, men ikke er tålmodige nok til at vente på de råd, man så får, og som man betaler for. Det har jeg aldrig kunnet forstå visdommen i. I hvert fald er det da helt urimeligt ikke at vente på denne visdom, når vi kan få den, uden at der sker nogen forsinkelse — jeg har allerede påvist, at det kan ske. Men jeg er da glad for det bidrag, der med dette forslag ydes til, at vi kan nå så meget, som muligt før efteråret, så der er en reel chance for, at lovforslaget kan træde i kraft den 1. januar 1973, hvad også hr. Valbaks forslag går ud på.

Må jeg lige komme med en bemærkning angående det manglende alternativ, når man ændrer bestemmelserne om f. eks. ungdomsfængsel. Hr. Valbak sagde i sit svar, at domstolene har jo alle de øvrige sanktioner, der står i loven. Men glemmer hr. Valbak ikke, at det nok kunne kræve overvejelse, om man ikke også skulle tænke på, om der kunne være anledning til en eller anden form for forsorg. Den tanke — det var fru Nathalie Lind efter min mening med rette inde på — breder sig jo, vinder større og

større tilslutning, at især for unge lovovertrædere er der i højere grad tale om sociale problemer, forsorgsmæssige problemer end om kriminelle problemer.

Tastesen: Først en bemærkning til hr. Thestrup. Vi kan helt klart gå ind for den opfattelse, at vi må have en grundig drøftelse af § 70-foranstaltningerne. Der kan jo nemt ske det, når dette lovforslag går igennem, at domsmyndighederne i højere grad vil gå over til at bruge § 70-foranstaltninger, og hvis det skulle ske, så er det jo nødvendigt, at vi kigger meget grundigt på, hvilken sikkerhed de mennesker har, som idømmes § 70-foranstaltninger. Hvilken sikkerhed har de for, at der bliver taget virkelig hensyn til dem? Det er noget, der helt givet må med i de drøftelser, vi skal i gang med.

Jeg har til fru Nathalie Lind den bemærkning, at jeg ønsker ikke, at vi skal have fængselslignende forhold under børne- og ungdomsforsorgen, men jeg ønsker, at vi skal have forstærkede socialpædagogiske støtteforanstaltninger, og det bliver vel nok desværre nødvendigt, at man i nogle tilfælde skal have lukkede institutioner under børne- og ungdomsforsorgen, men de skal helst ikke have karakter af fængsler. Det må helt givet være det socialpædagogiske, det behandlingsmæssige, som man lægger vægt på her, og børne- og ungdomsforsorgen skulle vel, når alt kommer til alt, være bedre egnet til at klare disse forhold end et fængselspersonale, der ikke har den nødvendige uddannelse. Rent bortset fra at den psykiske situation, børn og unge udsættes for i fængslet, må være af en anden karakter end det, man kan komme ud for hos børne- og ungdomsforsorgen.

Til hr. Valbak vil jeg sige til sidst: Vi mener skam i socialdemokratiet, at tiden er moden til at gennemføre dette lovforslag. Vi mener ikke, at vi skal vente et øjeblik på at gå i gang med at drøfte disse ting. Jeg har rejst nogle problemer, andre ordførere har rejst nogle problemer, det kan vi straks gå i gang med at drøfte i et udvalgsarbejde. Vi er indstillet på, at lovforslaget skal træde i kraft fra den 1. januar 1973, og det skulle vel også være muligt. Hvis det nu var et selvstændigt forslag, så blev det henvist til et udvalg med en radikal formand, men det bliver vel henvist til retsudvalget, går jeg